

Fanfara

Necorupb

Privesc în tăcere cum plouă afară,
aș vrea să te-aduc din trecut înapoi,
departe se-aude cântând o fanfară,
un plâns de alămuri venit după noi.

Coboară bemolii domol în trompete,
pe triluri prelungi de vrăjit triolet,
seduși în cădere de tubele-ascete,
dar prinși între ancii de trist clarinet.

Aud un diez, laminat în fligoarne,
adună din urmă bemolii-n careu,
dar bașii întorși parcă vor să răstoarne
uitări prelungite din sufletul meu.

Dispari deodată, trecutul te-ascunde
în haină de doruri, ce încă mai plâng,
pe note prelungi, curgând tremurânde,
când vin după tine și nu te ajung